

מ"ת 24613/11-15 - מדינת ישראל נגד ר ש

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

19 נובמבר 2015

מ"ת 24613-11-15 מדינת ישראל נ'

ש(עציר)

מ"ת 24590-11-15

בפני כב' השופטת נעה תבור

מדינת ישראל

המבקשת

נ ג ד

ר ש (עציר)

המשיבה

נ ו כ ח י מ :

עו"ד אשר פרי

:

ב"כ המבקשת

עו"ד מירב בן שבת

ב"כ המשיבה :

המשיבה הובא ע"י השב"ס

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

כמצוות המחוקק בתיקון 8 לחוק לטיפול בחולי נפש, בחנתי קיומן של ראיות לכאורה, עיינתי בתיק החקירה ומצאתי כי קיימות לכאורה לעבירת איומים. הראיות מבוססות על דו"ח פעולה של רס"ר אלירן כהן מיום 8.11.15 והודעת המתלוננת מאותו יום.

הסנגורית ביקשה להורות על ביטול כתב האישום. סעד זה אינו בסמכות בית המשפט. לחילופין, ביקשה הסנגורית להפסיק את ההליכים ולקצוב את משך האשפוז המירבי.

ביחס למשך האשפוז המירבי, קיימות גישות סותרות בפני מותבים שונים. בית המשפט העליון נמנע מהכרעה בדיון שנערך בפניו בתאריך 16.11.15 וזאת לאור התחזית בדבר תיקון חקיקה בתקופה הקרובה. בשורה של החלטות קבעתי כי לטעמי, לבית המשפט שיקול דעת בקציבת משך האשפוז המירבי, אולם השימוש בשיקול דעת זה ייעשה מקום שקיים

עמוד 1

חוסר הלימה בין העבירות ועונש המאסר שלצידו, לבין נסיבות כתב האישום ונסיבות הנאשם.

במקרה שלפני לא קיים חוסר הלימה כאמור. יש לזכור כי צו אשפוז איננו בבחינת עונש, ומכל מקום תקופת האשפוז הנקבעת היא מירבית והפסיכיאטר המחוזי בעל סמכות לשחרר אדם מטיפול כפוי גם קודם לתקופה המירבית.

הסנגורית ביקשה להסתפק בצו אזרחי. המסלול האזרחי שונה בטיבו ובמהותו מההליך הפלילי. כאשר מונח בפני הליך פלילי, הרי שסיומו מחייב מתן צו בהליך זה, כאשר קיימת מסוכנות. מחוות הדעת עולה כי המשיבה מסוכנות לאמה ומצבה הנפשי מחייב אשפוז. הפסיכיאטר הבהיר מדוע לא ניתן להסתפק בדרכי טיפול אחרות. עמדת הפסיכיאטר המחוזי מקובלת עלי ועולה בקנה אחד עם חומר החקירה אשר הוצג לעיוני ועובדות כתב האישום.

במסגרת סמכויותי על פי סעיף 170 לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב) תשמ"ב - 1982 ועל פי סעיף 15 (א) לחוק לטיפול בחולי נפש תשנ"א - 1991, נוכח חוות הדעת הפסיכיאטרית, אשר עולה ממנה כי המשיבה אינה כשירה כיום לעמוד לדין, וכן לנוכח עמדת הצדדים, אני מורה כדלקמן:

1. ההליכים בתיק העיקרי נגד הנאשמת יופסקו;
2. הנאשמת תאושפז במקום עליו יורה הפסיכיאטר המחוזי, לאחר שנמצא כי קיימת מסוכנות ומצבו מצריך אשפוז;
3. תקופת האשפוז המירבית היא על פי סעיף 192 לחוק העונשין מדובר בפרק זמן מירבי של 3 שנים.
4. הפסיכיאטר המחוזי מתבקש להודיע לסניגוריה הציבורית, על מועד הבאת הנאשמת בפני הועדה הפסיכיאטרית. ככל שהוועדה תחליט על שחרור או חופשות כאמור בסעיף 28(ד) לחוק, תודיע לעו"ד מיטל סטי ממפלג תביעות ת"א.

המזכירות תשלח עותק החלטה זו לפסיכיאטר המחוזי ולסניגוריה הציבורית. תשומת הלב מופנית לכך שהמשיב מבקש להיות מיוצג על ידי עורך דין בהליכים בפני הועדה על פי חוק הטיפול בחולי נפש.

הדיון ביום 10.1.16 בפני כב' הש' בן ארי מבוטל. המזכירות תעדכן ביומנה.

ניתנה והודעה היום ז' כסלו תשע"ו, 19/11/2015 במעמד הנוכחים.

נעה תבור , שופטת